

ANKETA

Jedním z témat zjitřujících atmosféru napříč společnostmi a rovněž církvemi jsou sociálně-etické otázky, včetně eutanazie. Zeptali jsme se na tuto problematiku u nás v církvi:

Emma Blažková, *farářka NO Praha – Nové Město*

Život jsme si nedali, nebudeme si ho brát. Parafrázuji Písmo. Spíš než odpověď mi v hlavě vyvstávají otázky. Jak mohu posoudit, co má ten druhý vydržet? Ve své blízkosti jsem měla dvě drahé bytosti. Jedna byla devadesátiletá a druhá byla bez nohou s tzv. fantomovými bolestmi. Obě vyřešily odchod z tohoto světa tak, že přestaly přijímat potravu. Do týdne jejich život tiše zhasl. Byla to forma eutanazie. Mohla bych je odsoudit? V žádném případě. S vědomím, že všechno na světě lze zneužít, se přikláním k souhlasné odpovědi. Je na lékařích a zákonodárcích, aby tuto citlivou záležitost dobře ošetřili proti zneužití. Je na všech zabývajících se etikou a na nás, kněžích, abychom pomáhali lidem najít smysl i v utrpení – ale ne za každou cenu.

Magdalena Laláková, *studentka Husova institutu teol. studií*

Život je darem od Boha, který lze přijmout pouze jednou. Je to ta nejvzácnější věc, jakou můžeme dostat. Jedině Bůh nás bude soudit za to, jak jsme ho žili, dožili, nebo předčasně ukončili. Život však někdy není snadný. Může se stát, že se člověk chce svého života dobrovolně vzdát. V dnešní době přibývá ve světě počtu žádostí o eutanazii, která u nás zatím není povolena. Můj názor na ni je spíše kladný. Podle průzkumu by s jejím uzákoněním souhlasilo až 63 % populace. Jednalo by se však jen o nejextrémnější případy v terminálním stádiu. Bohužel se dá také snadno zneužít.

Kateřina Táborská, *členka NO Praha – Smíchov*

Když už je zdravotní stav beznadějný, pacient trpí velkými bolestmi a požádá o eutanazii, tak jsem pro, aby byla provedena. Měl by v tom hrát roli především osobní postoj a ne duchovní hodnoty.

Petr Šandera, *emeritní biskup*

Cítím velký respekt vůči tajemství života a smrti, vůči hranici mezi obojím a nezvratností jejího přejetí směrem do smrti. Také bych se obával možného zneužití. Z těchto důvodů jsem vůči pokusům uzákonit eutanazii velmi zdrženlivý. Na druhou stranu si uvědomuji, že to není jen teoretický problém a že se nevyřeší pomocí zjednodušujících schémat ani vnucováním našich křesťanských

postojů sekulární společnosti. Je třeba naslouchat těm, kterých se tato otázka nejvíc dotýká, a také těm, kdo mají odlišný názor. Osobně bych si přál, aby nikdo nepotřeboval řešit svou situaci eutanazií. Ale určitě bych neodsuzoval ty, kdo by se pro ni rozhodli, pokud by uzákoněna byla.

Tomáš Chytil, *olomoucký biskup*

Definice se různí. Aktivní, pasivní, vyžádaná, nevyžádaná, pomoc při umírání, pomoc zemřít a podobně. Otázek je spousta. Nicméně – před lety jsem navštívil divadelní hru Brada Fräsera Ted' mě zabij. Odcházel jsem rozrušen, mírně řečeno. Drama totiž směřuje k eutanazii jedné z postav, ale vysloveny jsou i pochyby o tomto činu. Doporučuji. Pak se mi vybavuje statistika provedených eutanazií v Nizozemsku z knihy M. Váchy (2019). Varovná a vzrůstající čísla. Legalizaci eutanazie říkám ne. Zároveň vím, že je bolest, kterou těžko utišujeme, jsou situace jevící se bezvýchodně, příliš těžké a dlouhé utrpení. Někdy je složité najít čestné řešení před Bohem i lidmi. A udržet čisté svědomí.

Terezie Remencová, *studentka Husitské teologické fakulty UK*

Otázka se týká samého základu naší etiky. Křesťanský pohled na člověka zpochybňuje tradiční názor, že každý člověk je pouze autonomní osobnost, a poukazuje více na souvislosti, ve kterých žije. Lidské bytosti jsou vztahové. To neznamená zpochybnění jejich autonomie, ale pohled na nezávislého, participujícího jedince, je doplněn skutečností, že lidé jsou také definováni vztahy k sobě navzájem. Na hlubší rovině mluvíme o stvoření Bohem a k Božímu obrazu. Co když tento Boží obraz vykřikne „trpím“ a přehluší veškeré fundované výzkumy a názory na toto téma? Tento výkřik je silný a dokáže bořit schémata. Znamená různé věci, různé situace, ale vždycky závažnost. V rozsahu odpovědi si netroufám vyřknout soud nad komplexním tématem. Často jsem se ale zamýšlela nad tím, zda by církev budoucnosti, ve společnosti, kde by byla eutanazie legální, dokázala doprovázet lidi až k samému okamžiku dobrovolné smrti. Je to velká zkouška respektu k rozhodnutím druhých, nad kterými nemáme moc a která je těžké ustát.

-red-